

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obžalovanému **P. K. pre prečin nepriamej korupcie** podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí konanom 16. decembra 2010 v Bratislave prerokoval odvolanie obžalovaného P. K. proti rozsudku samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, z 11. mája 2010, sp. zn. BB – 4T 10/2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len špecializovaného trestného súdu) z 11. mája 2010, sp. zn. BB – 4T 10/2010, bol obžalovaný P. K. uznaný za vinného z prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase dňa 5. februára 2009 v rodinnom dome L. B. a I. B. vo V. si dal sľúbiť od manželov I. a L. B. úplatok, ktorého výšku neskôr spresnil na sumu 5 000 € a ktorý následne aj prijal dňa 6. februára 2009 v popoludňajších hodinách na parkovisku pred obchodným centrom O., za to, že na C. svojím vplyvom zariadil, aby colné konanie vo veci protizákonného používania a skladovania zvýhodnených minerálnych olejov – červenej nafty, vedené voči L. B. na C. pod č. k. P/CKU-KE-2009/0000128, bolo vyriešené v jeho prospech.

Samosudca Špecializovaného trestného súdu ho za to odsúdil podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody

vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Zároveň mu podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. uložil peňažný trest vo výmere 1 000 € (jedentisíc) a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad úmyselného zmarenia jeho výkonu náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie obžalovaný P. K., ktoré odôvodnil v osobitnom písomnom podaní.

V rámci neho argumentoval tým, že svedkovia I. a L. B. na hlavnom pojednávaní zmenili výpoveď v tom smere, že o žiadnom úplatku sa medzi sebou vôbec nebavili, pričom na slovo úplatok ich naviedol vyšetrovateľ, ktorý ich vypočúval v Košiciach. Podľa názoru odvolateľa ostatní svedkovia vypočutí vo veci iba potvrdili vrátenie peňazí z jeho strany manželom B..

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku samosudcu špecializovaného trestného súdu podala procesná strana na to oprávnená, proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, urobila tak v lehote ustanovenej v zákone.

Treba hneď úvodom uviesť, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu, je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že sa predmetný skutok stal spôsobom popísaným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, že ho spáchal obžalovaný P. K. a že z jeho konania nastal tam uvedený následok.

Na takomto základe potom samosudca špecializovaného trestného súdu vyvodil z dôkazov skutkové zistenia, ktoré sú správne.

Vzhľadom k tomu Najvyšší súd Slovenskej republiky v otázke skutkových zistení odkazuje na podrobne rozvedené dôvody rozsudku samosudcu špecializovaného trestného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Rovnako Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní obsahu vyšetrovacieho a súdneho spisu dospel k záveru, že výrok o vine obžalovaného P. K. bol založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkoľvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu toho skutkového deja, ktorý bol na základe týchto dôkazov ustálený.

Vzhľadom k tomu odvolacie námietky obžalovaného P. K. považoval Najvyšší súd Slovenskej republiky za neopodstatnené.

Vina obžalovaného P. K. bola totiž bez akýchkoľvek pochybností preukázaná nielen výpoveďami svedkov manželov B., ale aj výpoveďami ostatných svedkov, a to M. K., L. P., Ing. M. K. a L. S., s ktorými korešpondujú aj ostatné zabezpečené a vykonané dôkazy, a to najmä údaje o uskutočnených telekomunikačných prevádzkach a analýzy telefonických hovorov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej zistil, že samosudca špecializovaného trestného súdu správne ustálené konanie obžalovaného P. K. právne posúdil v súlade so zákonom, keď ho právne kvalifikoval ako **prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Tr. zák.**, pretože **prečin nepriameho úplatkárstva je dokonaný už tým, že páchatel' žiada, alebo prijme úplatok za to, že bude svojim vplyvom pôsobiť na výkon právomoci verejného činiteľa, pričom sa nevyžaduje, aby páchatel' u verejného činiteľa skutočne intervenoval. Ak páchatel' na výkon právomoci verejného činiteľa skutočne pôsobil, došlo tým len k dokončeniu prečinu. Navyše treba dodať, že znak „žiada úplatok“ je naplnený nielen vtedy, keď páchatel' požiadala o úplatok výslovne, ale aj vtedy, ak navodí situáciu, že tým dá podplácajúcemu konkludentne najavo, že chce úplatok.**

Odôvodnenie tejto právnej kvalifikácie je v napadnutom rozsudku dostatočné a vecne správne, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere odkazuje len na dôvody rozsudku samosudcu špecializovaného trestného súdu.

Rovnako v súlade so zákonom postupoval samosudca špecializovaného trestného súdu, keď obžalovanému P. K. vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností (§ 36 písm. j/ Tr. zák. – viedol pred spáchaním trestného činu riadny život) znížil podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a uložil mu v takto zníženej trestnej sadzbe podľa vyššie uvedených ustanovení trest odňatia slobody na dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Zákonu zodpovedá aj uloženie peňažného trestu, ktorého účelom je odčerpanie majetkového prospechu, ktorý obžalovaný P. K. svojim protiprávnym konaním získal.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného P. K. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. decembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová